

Ketabton.com
Abdul Haq Jahanzeb

This book was gifted in honour
Jahanzeb on the auspicious
Festival as special contribution
12 December 1954. **Pukhto.N**
this book to its readers t

156

مشاعر ۵

919 52

52 12

بہ تمام

سیف الملوک صدیقی سوات

فیضانِ سوات بقلم خود

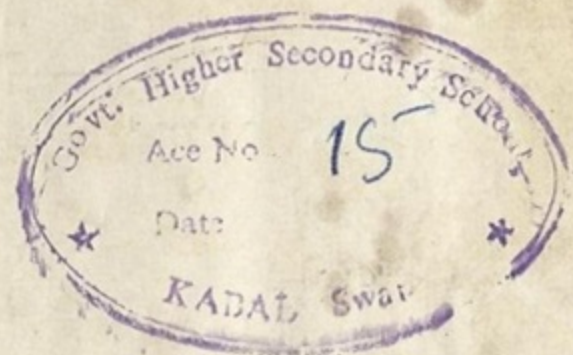
تعداد ۵۰۰ عبدالحمد محمد سعيد منگوره سوات

No. 16.7.57

جهان زيبی

مشاعرہ

زیر سرپرستی سیف الملوک صاحب
صدیقی ریاست سوا
لیکونکے اور متب کونکے فیضان سوا

تمهیل کتاب

چونکہ سنحکال د حضور اعلیٰ حضرت ہمایونی
جناب محمد عبد الحق جہان زیب خان
صاحب حکمران ریاست سوادام اقبالہ د
جشن سالگری ۱۹۵۲ء د ۱۲ د ستمبر
محفلہ خوب د خوگ وطن بناغلی محترم جناب
سیف الملوک صاحب صدیقی پوخلور طرح د خیل فکر
د نتايجونہ منتخب کرے پھغوی باند ادیبانو
اوشاعرانوصاحبان خیل خیل جذباتشکار کرے
لہذا دامونہ دیو مجموعے پھ طور پھ خد د حلقہ احباب
اود ناظرینو د جشن کن پیش کوو۔

(گر قبول افتد ز ہی عز و شرف)
فیضان عفی عنہ
(سید و شریف)

غازی ملت حکمران سوات

د نظمو نو فہرست

نمبر	نوم د شاعر او د هغه نظم	نمبر	نوم د شاعر او د هغه نظم	نمبر
۱	تمهید کتاب	۲	سلطان محمد صاحب	۴۶
۲	سیف الملوك ضابط	۴	شیر صاحب	۷۸
۳	فضل الرحمن فیض	۱۳	مهر النساء با نو	۸۰
۴	حبیب الرحمن حبیب ضابط	۲۳	پیر محمد صاحب	۸۳
۵	امیر حیدر ضابط	۳۳	محمد نوشیر و اصنا	۸۹
۶	ایاز صاحب کراچی	۴۴	شیر افضل ضابط	۹۶
۷	عبد المالك ضابط	۴۷	خان قصا صاحب	۱۰۰
۸	شیر محمد خاصا مینو	۵۵	دلاور خان صاحب	۱۰۶
۹	احمد جاسنا شتر	۵۸	د ناظر مینو پرمخت	۱۱۸
۱۰	مولو ضیاء الحق صاحب	۶۳	د عقیدت کلونه	۱۲۰

اوس جو رد ترقی جو نزد پاره دی اسباب
 ختله پہ عروج د سوات تاریخ دے پہر باب
 مالیارچہ د کلزار لر کوه زاغ زغن غر اب
 د سیال سرہ چہ سیال کر و مونہ والی عالیجناب
 د اہول ددہ ہمت د کھان خبر کوه د احوالہ

یوزہ یوازے نیم چہ پہ دیمہ خوشحالہ
 صحت درلہ در کوی پاک اللہ غنی غفور دے
 زارہ خوانان، وارہ ہر یو پہ د ساعت مسرور دے
 فرمان چہ خہ کوے پہ صدق موبہ تہ منظور دے
 د قوم د ترقی خدمت د نور علی نور دے
 شری د دوری شو بہتر د زرین شالہ
 یوزہ یوازے نیم چہ پہ دیمہ خوشحالہ
 وطن د باغ رم کوه خوک ناشکرہ د احسان دی

باب جناسیف الملوک صاقد یقنی الایب سوا

طرح

یوزہ یوازے نیم چہ پہ دیمہ خوشحالہ

رازہ تماشہ او کوه ہر طرف تہ حمالہ
 یوزہ یوازے نیم چہ پہ دیمہ خوشحالہ
 رازہ تماشہ او کوه د اقبال ختله نردے
 مولی پہ لوی احسان را کوه دادریم اختر دے
 خوشحالہ قام پہ د چہ جہازیب د دوی رہبر دے
 بل کورہ خارورہ چہ بن باثرہ د سمبر دے
 ہم رو بہ ترقی دوی د اجشن کال تر کالہ
 یوزہ یوازے نیم چہ پہ دیمہ خوشحالہ

نا شکره به هغه وی چه په مثل د شیطان د
اصیل پر خوشحالی پری په مونږ فضل د سبڅاده
حصه د منافق د لته هم هلته کښی نیران دے
مړوم په ژوند کښی نه کړي **صديق** د خپل وصاله
پوزه یوازې نه یم چه په دې بیه خوشحاله

طرح
ن ن
طوطیا په گلستان کښی په خندا کیناسته جمع

نن بارة د سهر د پتنګان را غله په شمع
طوطیا په گلستان کښی په خندا کیناسته جمع

نن بارة د سهر د خوشحالی ده په هر لور
هر خوا ته نظر او کړه چواغان دی کور په کور
غڼې شنې د خندانې پرې بکبله کوی شو
د عام کوی سلطانته چه ئې ورک کړه ظلم زور

هر یو په خپل پوره د نه ئې شته د بل نه طمع
طوطیان په گلستان کښی په خندا کیناسته جمع
خندا ده خوشحالی ده په چا نشته درد و غم
دعاء کوی الله ته د خپل واکي اعظم
ادیب شاعر چه وړاند کړه قرطاس ته خپل قلم
او صاف د جهان زیب لا پوره نه وو زرشه خم
جمال ستا د کمال چه په نظر شو د جامع
طوطیان په گلستان کښی په خندا کیناسته جمع
رښتیا ده چه عادل سلطان د پاک الله رحمت دے
داهم د خدای د لوری پوښ فضل عنایت دے
خند یکو، خوشحالی کو په هر خای مونږ وقت د
غمخوار د هر یو کار پخپله غازی ملت دے
په تا چه څوک خفه و عارب د زرتو زړه کړی قمع
طوطیان په گلستان کښی په خندا کیناسته جمع

چه شکر من او نه کړی دا بد بخته بد کړ دا رځه
 خلاف د اولي الامر په تحقيق کښي کنه هکار د
 تعمير انصاف د سوات په مثل بل په کوم د پيا رځه
 صحت دولت د علم کړه حاصل که ستا پکار د
 حق وایه **صدايقی** حق ته د تههیک ونيسه سمع
 طوطيان په گلستان کښي په خندا کيناسته جمع

طرح

هر سړی موندلې لويه برخه ستا لاسه ده

دا ښه تجربه په تحقيق کښي د احساسه ده

هر سړی موندلې لويه برخه ستا لاسه ده

هر سړی د فکر خان ته نن او د پروڼ او کړی

فرق په رشتيا د وصال او د بيلتون او کړی

بل د زړه په سترگو د کتنه د گردون او کړی

شکر د الله په دې عهد د مامون او کړی

ستره چه ماضي خوښ د حال د انعکاسه ده

هر سړی موندلې لويه برخه ستا لاسه ده

نشته يو مثال چه به وي دا دور و دوران د چا

نه به يو منصف، عادل، بيدار وي حکمران د چا

نه به زيب زينت لکه خوښ وي په جهان د چا

دا ښه رقيبانه په تعجب نه وي حيران د چا

لويه تجربه د لقمان او بلينا سده ده

هر سړی موندلې لويه برخه ستا لاسه ده

تا د ملک او قوم چه په کوم شان سره تعمير کړی

بل د صحت تعليم عجب غوندې تدبير کړی

بنسکه کور په کور چه انتظام د تنوير کړی

هر ځای کښي انصاف د غريب او د امير کړی

حکمه خير الناس ومن ينفع الناس ده

هر سړی موندلې لويه برخه ستا لاسه ده

تیر زمانے تہ چہ ن فکر خوک د سوات کوی
 خدا تیکو کہ انسان وی دے بہ فخر ستا بہ ذات کوی
 یا وہ قتل خون یا مطالعہ کا تینا ت کوی
 حکمہ ہر یوکس بہ دے خلوص صدق صفات کوی
 ہر حائی اورید **صدیقی** د حق شناسہ
 ہر سری موندے لو یہ برخہ ستاد لاسہ

طرح

دروغ نہ دی رشتیادی بہ رشتیا کہ **دقیق** شی

محفوظہ خزانہ وی چہ پلاس کن د آمین شی

دروغ نہ دی رشتیادی بہ رشتیا کہ **دقیق** شی

بہ صدق چہ خدمت کوی مالبار د گلستان
 بلبل ورلہ را غواری بل تے لے کوی زاغان
 زاغ وزغن چہ نہ وی ہر بلبل شی ثنا خوان
 ہم داد وطن حال وی چہ عادل وی حکمران

گویا بہ دغہ قوم فضل د رب العالمین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی بہ رشتیا کہ **دقیق** شی
 مشہور بہ توار یخو کن دے عدل جہا نکیر
 تے د انصاف د پارہ دہ بہ وہ ز نخبیر
 مظلوم بہ ہلتہ لار شہ چہ بہ وہ د خان بہ ویر
 وئیل بہے فریادی تہ راتہ او د کراہ تقرریر

سلیم بہ دغہ وصفیادی لے بہ تحسین شی

دروغ نہ دی رشتیادی بہ رشتیا کہ **دقیق** شی

یو خو خبرے واورہ تہ د غازی ملت

رہنہ نگہبان دے د خپل ملک اور عیت

پنپلہ د سپاہی پشان ولاہوی بہ خدمت

فریاد د فریادی اوری ہر حائی بہ ہر ساعت

اوصاف لے نہ ختمی کہ ہر وصف بہ تضمین شی

دروغ نہ دی رشتیادی بہ رشتیا کہ **دقیق** شی

دَدَہ پہ برکت باندِ وطنِ حمونب سُمبال دے
 ہر یوتہ پہ خندا دے ہر یوکس تہ پہ نیک خیال دے
 دَدَہ دے نظم نسق تہ ہر یوسر لیوال دے
 تعمیرِ صدیقی پہ دے زمان کبی بومثال دے
 مُہد او معاونِ دَدَہ رب پہ ہر یوحین شی
 دروغ نہ دی رشتیاد پہ رشتیا کہ دیقین شی

سُیْفُ الْمُلُوكِ حَبَا

صَدِیقِ سید و شریف

فُضْلُ الرَّحْمَنِ فِیضَانِ شاعرِ خوشنویس

ریاستِ سوات

طرح

یوزہ یوازے نہ یمہ پہ دے باندِ خوشحالہ

رازہ کلہ رازہ چہ درِ خبر کہ مہ دِ حالہ

دانہ چہ بیا حمانہ تہ کلہ کو کُصبالہ

نن بارکہ د سہر ستر کے دھی حمونب پلور

یوناوے د مکیز د اخلہ شوہ حمونب پہ کور

کلو نہ د عشرت د ذریہ پہ باغ کبی شو سمسور

د سوات پہ گلستان کبی بلبلان کد شو پہ شور

خوشحالہ خوشحالی د نہن دھر سہری د خیالہ

یوزہ یواخے نہ یمہ پہ دے باندِ خوشحالہ

په جوش د محبت کښې د سیماب غوږ رقا ص شوم
 د عام نه جدا شوم د خاص سر خاص شوم
 میدان د تصور ته وردنه په اخلاص شوم
 د فکر په دریاب کښې ورپکې لکه غواص شوم
 خارج مکه لعلونه چه قول چک د لاله کماله
 د شاه د تاجپوشی په تاج جواوم کړه الاله
 نن جشن د حضور دے که د کوئی اختر هلال
 د ابدر د کمال دے که یو ستور د اقبال
 یا بسکله پلوشه ده سرو هی پوره په کال
 یا دا چه په هجران پس مدام راجی وصال
 نن جون د جشن تماشا کړی د دیواله
 نری د نکه غرانکه سر بهر کړی د سوشال
 د ازه یوازې نه مې په د باند خوشاله

د خیال په آئینه کښې درته بنا یم یو تصویر
 په هوش شه هسه نه چه شه د خایه هو اکیر
 د سې د جادو نه درته چک کوم تقریر
 اثر به هله او شی د ضمیر نه په ضمیر
فیضان خیل تخیل کړو د شاه مینه ته لیواله
 الفاظو په زخم د زړه کیښوده د سماله

طرح

طوطیان په گلستان کښې په خندا کیناسته جمع
 یو ورځ زه د سیل د پاره قلاوم صحرا ته
 گلشن د خوشحالی کښې گر زید مېزه هر خواته
 یو زړه عجیبه بهار په غوک کښې او د ماته
 طوطیا په گلستان کښې په خندا کیناسته جمع

د سوات په گلستان کښن چغیر ی بلبلان
 محفل ته د ادب واره غونډیز ی ادیبان
 په یادو د سلطان کښن مشغولیز شاعران
 د جشن په جوړ کښن بیا او بیا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع
 د باره د سهر تاریخ به یادوی په هر حال
 چه داسه سالگره پکښ کید شې بهر کال
 خوشحاله خوشحالی ده نن دهرسری په خیال
 د جشن په د شپه کښن تر صبا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع
 د جشن فریدون او د نوروز نه د جمشید
 همونه جشن زیاده د احمونه د یو عید
 آزاده آزادی ده پکښ نشته د غم قید

یو ښکلی محفل کښن شاه کدا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع
 یو سیل د تماشه ده په هر حای بهر مکان
 تاریخ تازه کول دی نن د سوات د حکمران
 دا حکه نن راغونډ شولوی واره زاره خوانان
 د د یو خوشحالی نه په رشتیا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع
 د انجاس نه د چو پورے او شوداسه یاد
 په باره د سهر کښن حاصلیزې همونه مراد
فیضان حکمران د همونو تلوی زند باد
 نن عام و خاص د پار د دعا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع

طرح

هر سري موند لے لويه برخه ستاد لاسه ده

دیر دیر فواید د رسولي دی جهان و ته
لاس د دلا سے د دے پسر هر یو انسان و ته

نشته دے سلطانہ د عیان نه بخه بیان و ته
هر نتیجه د د خدیش د خیر الناسه ده

هر سري موند لے لويه برخه ستاد لاسه ده
خاص د هر پورخ داروئے دایه مسیحائے ته

چو ته مره ورنه ئے خوهر چانه پخلائے ته
همم حمونب د غم د شپه د پاره یو صبا ئے ته

هر فایده ستا حمونب د پاره بے قیاسه ده
هر سري موند لے لويه برخه ستاد لاسه ده

ستا په لوی همت سره دست اوطن آباد شه بنه

علم د ازده کړه ورته جهل نه آزاد شه بنه

هم په جمیل وصف سره هر وطن کښی یاد شه بنه

داد ستا تو ته حکم اوس خلاصه افلا سره ده

هر سري موند لے لويه برخه ستاد لاسه ده

ناد قوم د پاره هم پوره کړه ضرورت واره

ناد ترقی په عروج چوت کړه ریاست واره

حکم د لکتانه قول خوشحاله رعیت واره

ستا مهر بانی د یوے بله نه لپا سه ده

هر سري موند لے لويه برخه ستاد لاسه ده

جشن د دے باره د سهر د مبارک وی ستا

دیره خوشحالی د اے سلطانہ یو په لک وی ستا

ستورے د اقبال د تل روښانه په فلک وی ستا

دا د عاء جو نږه ستا په حق کښې وسواسه

هر سړی موندلې لویه برخه ستا د لاسه ده

نه در زنده باد د حکومت د ستا مدام وی تل

سور د رحمت د ستا پوښه علی الدوام وی تل

هم د **فیضان** حقیر پتا دعا سلام وی تل

دا بنادی شروع جو نږه انیس سو اچاسه ده

هر سړی موندلې لویه برخه ستا د لاسه ده

طرح

د روغ نه دی رشتیادی په رشتیا که د یقین شی

تور دی که سره شنه دی هم که زیږدی او که سپین شی

دا که په یو رنگ شی نو بیا جوړ به تر آئین شی

راشه د ورنگی پریده په یو رنگ سره رنگ شه

ته که د عاشق نو د آشنا د درملنگ شه

زړه د باطل د پاره غشه د خدنگ شه

دوست به د خوشحاله شی دشمن به د غمگین شی

دا سه کار ناه به د بیا کور د تر علین شی

هان د اتحاد په رسی او توه محکم شه

زهر د تقوی د مین نه واره کوه مدغم ته

زړه د په چاره د شاه د مینه کوه قلم ته

څوک چه داسه کار کوی په رشتیا سره ناز بین شی

دا شه دروغ نه دی په رشتیا که د یقین شی

راشه دروازه د یقین او و هه په زور

خپل یقین د خاص کوه بیا هله لټوه نوره

ولته د یده او دانسته کوه شمکوره

خوک چه د اخلاص په جامه پتې شي نو آمین شي

تريخ نه وي بيا خلقونه ډير خوگ لکه کبیر شي

ته په صداقت د **چهارا زيب** د در غلام شه

ښکار که مار غه د محبت د ده په دام شه

خو به ئې بد نام ته د وفا په نوم نيکنام شه

مح په صدق وینځه چه روښانه د جبین شي

هله به بيار و نرد رته د يار د محبت آئين شي

خيال کوم هجوره زه په دے معما کما نو

د اتش قع نه دی که واورى هو ښيارانو

د ايو معمه د مطلب د که ده يارانو

واي **فيضان** تاسوته که پوهه پر دور بين شي

کوزه پايه بړه، بړه کوزه د خود بين شي

فيضان سوات عفی عنه سید و شریف

سنا غل حبيب الرحمن صاحب ادیب کالوچ

سوات

طرح

يوزه يوازے نه يمه په د باند خوشحال

نن باره د سهر دے هر سکر کړي له خياله

يوزه يوازے نه يمه په د باند خوشحال

نن بيا هغه تاريخ دے هغه مياشت د دسمبر

ختله چه پر تخت وه والی صاحب بهادر

هر چاته هر سکر راجي خوشحال په نظر

داز ياته خوشحالی د پرسي د بل کاله

يوزه يوازے نه يمه په د باند خوشحال

دے جشن تاجپوشی له د و الی صاحب والی
 یوزہ یوازے نه یم چه پڑ کومه خو شحالی
 د سیال سر چه سیال نه دی هغه کوی سیالی
 معمر هم مسرره په د ورخ و نیم بد حاله
 یوزہ یوازے نه یم چه پڑ دے باند خوشحاله
 د اورخ د خوشحالی ده نن د هر یو مسلمان
 هر هائے کن خوشحالی ده په هیچا نشته خفکان
 تاریخ د تاجپوشی چه دے جو ن د حکمران
 وه چه زبون حاله هغه نه د زبون حاله
 یوزہ یوازے نه یم چه پڑ دے باند خوشحاله
 د اورخ د خوشحالی د اهل سواتو د اقبال
 د باره د سمرده مبارکه د دے کال
 ده داسه خوشحالی لکه د عیده په هلال

د باره د سمر پکن تاریخ و نیم نیکفاله
 یوزہ یوازے نه یم چه پڑ دے باند خوشحاله
 امان د انقلابه نه جو ن د حکمران وی
 دنیا کن ترخو پور چه دارمکه د آسمان وی
 هم داسه د په قام باند مشفق جو ن د سلطان وی
 دعا د حبیب داده ا خالقه لایزاله
 یوزہ یوازے نه یم چه پڑ دے باند خوشحاله

طرح

طوطیان په گلستان کن په خندا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کن په خندا کیناسته جمع
 نن باره د سمرده شاه گدا کیناسته جمع
 د باره د سمر یو لوی افترد دے د او لس

هر يو سري ته گورم چه کوی خندا هوس
 د د پي خوشحالی نه په هر حای کبی د مجلس
 حسد او کینه لایه نن اعدا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کبی په خندا کیناسته جمع
 به حد خوشحالی ده ریاست کبی کور په کور
 چه ورځ د تاجپوشی ده د واکي صاب غمخور
 به زیاته خوشحالی له کتبه پا خید که رنجور
 آغوسته خه جا خلاقوز بیا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کبی په خندا کیناسته جمع
 قول خلق را غوند د خوشحالی شو په میدان
 هر یو کړی خوشحالی په تاجپوشی د حکمران
 په هر کلی د سوات کبی په هر حای په هر مکان
 محفل د خوشحالی کبی یا را آشنا کیناسته جمع

امیر دے که فقیر دے کو دے هر يو را نظام
 عیشونه دی جلسے دی، دعا مکانی کوی قام
 شوک چه بے آرام ده هغه وینم په آرام
 په خوان د د سلطان ادنی اعلی کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کبی په خندا کیناسته جمع
 بیکار یکی هر طرف ته دروازے بنی مزه دارے
 میران بنی په د ورځ چه مسافر درو هی پلار
 نور وائی مسافر خنکه اختر شه په تلوارے
 حبیب وائی کار واتی په سودا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کبی په خندا کیناسته جمع

طرح

هر سري موند لے لویه برخه ستاد لاسه ده

حضوره ما ایستل بادشاهی ستا سو قیاسه

هر سری موندلے لویه برخه ستاد لاسه

موندلے لویه برخه هر یوکس کتا سلطان

احسان مالی جانی کوے دهره مسلمان

بیا خاصکر به عاجزو ئے بے حد مهر با نه

هم دیر احسانونه هم جزا دسمد لاسه

هر سری موندلے لویه برخه ستاد لاسه

به مثل دحاتم د حکمرانه سخاوت دے

لایق د دیر تحسین د آخرین د حکومت دے

د عدل د انصاف به کلی جهان شهرت دے

ستا فیصله هر د میرا او د قسطا سرده

هر سری موندلے لویه برخه ستاد لاسه

هر فیصله کرے به انصاف عدل پسند ئے

دے نوم د انصاف به تمامی جها سر کند ئے

موصوف به د اوصافو به چترال به دیر در بند ئے

تعریف د دنیا نوله کوی دلاند که لپاسه

هر سری موندلے لویه برخه ستاد لاسه

حاکم دیوی حاکم چه ور یکین عدل انصاف وی

مصدق چه له بدو د رشوته خنصاف وی

هم چه جرم او کوی به اقرار باندی معاف وی

له دے نه چه خلاف شی بیا توبه د دکناسه

هر سری موندلے لویه برخه ستاد لاسه

ماوند برخه نصیب کره زیاله دے نه بنه اقبال

چه کو حی مظلومان د به انصاف عدل خوشحال

مخصوص دله گردش د انقلابه او سه آل

د عا د مظلومانو تیر سخته د الماسه

نن بارة د سهر د تا جپو شي ده حکمرانه
 د انیک فال تا ریخ د هر یو کس و ینم شا دانه
 د اورخ له اختره که نه ده مهر بانه
 هره خوشحالی د کال د هر یو د پاسه ده
 هر سړی موندلې لویه برخه ستاد لاسه

د احبیب له صدقه خپل مالک ته په د سوال کښ د
 تل د تضاعف د سالکیري د کال په کال کښ د
 بل د نیکنامی غرض د هر زمان په خیال کښ د
 د الار د نجا هر مسلمان له دې وسواسه ده
 هر سړی موندلې لویه برخه ستاد لاسه

طرح

دروغ نه دی رشتیادی په رشتیا که دقیق شي

سوات ته چه څوک راشي پر رحمت د رب متین شي
 دروغ نه دی رشتیادی په رشتیا که دقیق شي
 لار چه یو ظالم او بل مظلوم شي عدالت ته
 دیر په خوشحالی مظلوم راضی مظلوم غمگین شي
 زغلی عدالت ته مظلومان له هر طرف نه
 سوال د دوی قبلین د پرخفه ظالم بیدین شي
 په ستوا کښ مساوات د معتبر او د غریب د
 حق رسی د کپړی که څوک ځا او یا مسکین شي
 زیات له مور و پلار مهر بانه شا په قام د
 بیا په کومه په وجه رعیت به تر غمگین شي
 نن په انتظام باند خوشحاله رعیت د
 نه غواړي هېڅکله چه بدل د د آئین شي

رحمت په هغه چاوی چه مطیع د حکمران وی
د شاه نه چه خلاف شی هغه درو د شیاطین شی

د غلو شو کمار و نشته مسافر سر خطره

نه فکر لوی غم که په صحرا سر په بالین شی

حبیب وای نصیب د د والی عمر د فوج شی

د قام ده داد عار د فرشتو د پو آمین شی

حبيب الرحمن حبيب

گالوچ - سوات

بنا غلامیر حیدر رضا بونیری

ریاست سوات

طرح ۱

پوزه یوازې نه نیمه په د باند خوشحاله

پوزه یوازې نه نیمه په د باند خوشحاله

د اباره د سمر د خدای محفوظ کوی د زواله

پوزه یوازې نه نیمه خوشحاله قول جهاد د

د سوات په ټپکلی زمکه جهان زیب چه حکمران د

مرغی وای سند که چه دا خنک امن آمان د

مولی د په بنادی لوی د کال تربله کاله

پوزه یوازې نه نیمه په د باند خوشحاله

مولی د په بنادی سر لری د والی ذات

ذات د ده خوشحاله وی خوشحاله د سوات

پہ عدل پہ انصاف کیں شاہ آغستی دی صفات
 قدم نقش قدم ہے ہر پوک کے کمالہ
 یوزہ یوازے نہ میرہ کے باند خوشحالہ
 قدم نقش قدم ہے رویہ دہہ کے اسلام
 اسلام ہنہ اسلام وی چہ ہے درست خیری انجام
 انجام د نیک خوینو پہ والی کیں دی تمام
 د ملک او د ملت خبر نہ دہ تے محالہ
 یوزہ یوازے نہ میرہ کے باند خوشحالہ
 د ملک او د ملت پہ محبت کیں وی غرقاب
 د خوار و غریبانو پہ خدمت کیں وی غرقاب
 قانون ہے شریعت کے شریعت کیں وی غرقاب
 آواز ہے د توحید کے اورید کے بلالہ
 یوزہ یوازے نہ میرہ کے باند خوشحالہ

آواز ہے د توحید دے اورید لے برابر
 مہمندی رسول تہ درست و ہنہ او کوی مقرر
 یوزہ یوازے د باغ پلورے تلہ امیر حیدر
 بیل تہ کل و یلو چہ بہ تہ رائے صبا لہ
 یوزہ یوازے نہ میرہ کے باند خوشحالہ

طرح ۲۷

ملو طیان پہ کلستان کیں پہ خندا کینا ستہ جمع

مفل کیں خواہ خوا آشنا آشنا کینا ستہ جمع

ملو طیان پہ کلستان کیں پہ خندا کینا ستہ جمع

ملو طیان پہ کلستان کیں د کلونو نندارے کپری
 ک خانہ دی خوشحالیکی ٹوک د خیل جوش نغری کپری
 د کلوا خلی پرے ہخو کے دواہہ سرے کپری

ز اغان په تیخته لاره په بید یا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ چه صبا شی خوشحالی کړی
 چه باد د صباراشی پانږه خاندی قوالی کړی
 نغره د زنده باد کړی زند باد چه د و آلی کړی
 خوشحاله تمام قوم په مرجا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ مصلحت کوی د عیش
 هریو په خپله ژبه اشارت کوی د عیش
 دنیا کښ په دنیا خلق صفت کوی د عیش
 ټول قوم مخاخر د رهنما کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع
 محفل کښ خوا په خوا آشنا آشنا کوی خندل
 محفل کښ چه خندا کوی هم دا کوی کتل

د و آلی به مساوی نه وی خو ک بل
 مجلس کښ د بنادی ټوټه داد کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع
 محفل کښ خوا په خوا آشنا آشنا کوی مذکور
 د و آلی خوشحالی نه معلومیري مخ ضرور
 د اباره د سهر د سالکیري کیري دستور
 میدان کښ مجلسیان په رضا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع
 محفل کښ خوا په خوا دی دیو بل نه تپو سونه
 حق کښ د و آلی غواری دعا ټول اولسونه
 مخلوق کړی د خپل توانه خیراتونه مجلسونه
 یاران د امیر حیدر لاس په دعا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع

طرح ۳

هر سري موند لے لویہ بر بنہ ستاد لاسرہ

هر سري موند لے لویہ برخہ ستاد لاسرہ

دا خبرہ ہم ہر جا و بنیکے دخل قیاسرہ

هر سري موند لے لویہ برخہ پہ خدمت کنی دہ

هر یوہ صیقہ د شرافت پہ صداقت کنی دہ

ماہم اورید داوینا د عوام الناسرہ

هر سري موند لے لویہ برخہ ستاد لاسرہ

ماہم اورید لی جہد قوم خان خادم گنرہ

تہ خدمت د قوم کرے ، نہ جہ خان حاکم گنرہ

تلے دا فقرہ د فکر پور تہ دوسواسرہ

هر سري موند لے لویہ برخہ ستاد لاسرہ

دا فقرہ د فکر پور تہ ستاد وصف دہ

تہ دہ باد نعرہ ہم ہر یو لور تہ ستاد وصف دہ

عدل کرے انصاف کوے دا ستاد احساسرہ

هر سري موند لے لویہ برخہ ستاد لاسرہ

عدل کرے انصاف کوے نہ چر تہ ظلمونہ شستہ

نہ بہ ترقی سر داسے نور قومونہ شستہ

بنیکل پہ اخباراتو کنی لیک دحق شناسرہ

هر سري موند لے لویہ برخہ ستاد لاسرہ

درست پہ اخباراتو کنی لیک جہا زیبا ہے تہ

نہ مہربانہ پہ عاجزو غر با ہے تہ

تیزہ رسائی د عقل ستا چہ د الماسرہ

هر سري موند لے لویہ برخہ ستاد لاسرہ

تیزہ رسائی د عقل ستا پہ سیاست کنی دہ

قوم د اسلام لہ بنہ فائدہ ستا حکومت کنی دہ

ورک د چغل خورشیدی چغل وینا فحاشه
هر سری موندلے لویه برخه ستاد لاسه

ورک د چغل خورشیدی چغل وینا اثر نه کری
بل طرف ته کوچ به هیکل امیر حیدر نه کری

دام عریضه به د سهر د التماسه ده

هر سری موندلے لویه برخه ستاد لاسه

طرح ۲

دروغ نه دی رشتیادی به رشتیا که دقیق شی

دروغ نه دی رشتیادی به رشتیا که دقیق شی

لال نشی پتیدلے که به ایروزی زمین شی

دروغ نه دی رشتیادی به رشتیا یقین پکار ده

یقین د مسلمان د پاره بنه بنیکل کردار ده

هال به نا جا تزه چه بدل کوی کنه هکار ده

رشتیا به خنکه پت شی یوسو که نکتہ چین شی

دروغ نه دی رشتیادی به رشتیا که دقیق شی

دروغ نه دی رشتیادی به رشتیا که دقیق شی

دروغ نه دی رشتیادی به رشتیا که دقیق شی

دروغ نه دی رشتیادی به رشتیا که دقیق شی

هم دایه نور قومو لوله امام د جوړ آمین شی

دروغ نه دی رشتیادی به رشتیا که دقیق شی

هم دایه نور قومو لوله د شی امام بنکاره

هیرت به شجاعت کنی د آغسته نام بنکاره

پاکن کونپ په کوتب باند چه شی اسلام بنکاره

بیدار شی هغه قوم چه باشلے نیک حسین شی

دروغ نه دی رشتیادی به رشتیا که دقیق شی

بيدار شي هغه قوم چه نيك خويہ ئے حکمران وي
 خدمت چه د مخلوق کوي په ده رب مهربان وي
 هغه زمکه او غرونه کاري لوته گلستان وي
 په چا باند نظر چه د خپل رب العلمين شي
 دروغ نه دی رشتيادی په رشتياکه دقيق شي
 په چا باند نظر چه وي د رب هغه عادل وي
 هغه تر مرتبه د خواخلاقو هم حاصل وي
 د سوات والي پشان خدای خبر چه څوک عاقل وي
 په باره د سهر کښي څا چنه به مضامين شي
 دروغ نه دی رشتيادی په رشتياکه دقيق شي
 په باره د سهر کښي کور په کور باند بنيادی دی
 د شمن د ئے ذليل شي چه په زړه ئے ناسوي وي
 آزاد خو د غه ژوند ک بل به څه د آزاد دی وي

په غير د شريعت نه که قائم بل پواين شي
 دروغ نه دی رشتيادی په رشتياکه دقيق شي
 په غير د شريعت نه رياست کښي دستور نشته
 په غير د ک نادانو د دا ناوه قصور نشته
 په پناکوم د ځانه ماته د کښي ضرر نشته
 شاعر امير حيدر د مولی نه کړي څنگي شي
 دروغ نه دی رشتيادی په رشتياکه دقيق شي

امير حيدر د جونري

بناغله اياز صاحب د کراچي نه

طرح ۱۱

يوزک يوازے نه ميه په دے باند خوشحاله

پرون د پښتون "ن" په خندا را غلو صبا له
زيرے د بنادي گوند هدهد راوړو سبا له
غرد سليمان دنگه غري ولاړ صداله
پيغله د آيلم بيا جوړه شو ده که اله

بخت او تخت او تاج د خلې توب خن زار پري
که ناز د پښتونخوا باند ناز و ندي ناز پري
تقدیر په گدا سر د او تد بیر ولاړ پر کاله
فطرت په سر منکو کښي حنار اوږه حيا له

مختر په نوراني غيگ کښي ضيار اوږه ضيا له
نشه له مستيودک د صبار اوږه صهباله

تقدیر او تد بیر دواړه له مراڼي قربان پري
بنادي له خوشحالي نه په جامو کښي نه حيا پري

فردوس د پښتون د غوریدي پښتونخوا له

رضوان زیر و رکړه هسه رنگه د دنیا له

وړونه د بنادي د گور لږي نه هر چاله

صیرت هم اړادو د مشیت د د وچاله

مالي پښتون آدم ته خلافت سپار لے کي پري

عواده د هیواد چه د بنادي په تال زنگ پري

خیبر چه چا خبر کړه د د هسه رنگ احواله

وے پوي يم په د پوي يم و جو بيار غلو خلا له

کمال د پښتون و زيريدونک له زواله

کمال هسه کمال چه تکميل مومي له کماله

غازی چه تاتہ کورم ننکیالی م را یادیری
 جهان زیبہ اتاتہ کورم ابد الی م را یادیری
 مبارک دیشہ دا جشن آپہ سیالو کنی بے سیا
 یوزہ یوازے نہ یمہ پہ ک بانڈ خوشحالہ
 پُستو پہ کلا سہ چہ ئے واک دراعلو تالہ
 بنادی بہ و نہ کری چہ پچلہ شو واکوالہ
 وارہ پُستتانه پہ ہر وطن کنی خوشحال لیری
 نوبت چہ نن د ستوا پہ سر درو کنی ستاغزیری

(یا ز کراچی)

شاغلے عبد المالك حبا فکری
 تند و داک - سوات

طرح ۱۴

یوزہ یوازے نہ یمہ پہ ک بانڈ خوشحالہ
 ہر جا فیض موند لے د بیل بیل ستاد اقبالہ
 مطمئن، خورسند، ستا بہ دور باکمالہ
 سوات د کہ بونیر د دوار خلاص شود جنجالہ
 سوال ستاد عروج کوی ہر شوک د ذوالجلالہ
 یوزہ یوازے نہ یمہ پہ ک بانڈ خوشحالہ
 سور رحمت ئے قام لہ گورے لارے صافے
 رظم دورک کچہ فرشتہ چہ د انصافے

هر قدم چه اخله مکمل وی، نه کپه لاله
 ویراندی هر سو استاپه اقبال شه دخیل سیاله
 یوزه یوازیه نه یه په د باند خوشحاله
 لوریه، که جوریه ده، که خت دے که مکرمه
 کل دے که بنهر دے که سمه ده که غرمه
 هر حای غورید لے ستا د عدل بنه خادرمه
 نشته منزری هغه بیز و و تیر ليواله
 یوزه یوازیه نه یه په د باند خوشحاله
 زه وی، که او رے پکن هر خوک خی مز کوی
 یه تر هه نشته خیل خیل مشغل کوی
 امن او آمان دے فکری نه خوک کل کوی
 قام د سوا د علم په دولت شه مالاماله
 یوزه یوازیه نه یه په د باند خوشحاله

طرح ۲

لو طیان په گلستان کښ په خندا کینا سته جمع

لو طیان په گلستان کښ په خندا کینا سته جمع
 قدرت چه د خزان ور پکن او کړه قلع قمع
 اره بن د بهار په بنه موسم شه گلستان
 د دهر زیات شه غوږ و او سپر د لو خان
 هر کل شه په خندا چه پسرلی او کړه اعلان
 بلبل هم نغمه زن شه د وصال کل په طمع
 لو طیان په گلستان کښ په خندا کینا سته جمع
 افغان د باغ لار په مهر با نه شنه خاوند
 سیاد ورک شه ظالم نغمه غوږ پری خوند په خوند
 مستی کوی خوشحاله دی پرند چرند په ژوند

که لوی دی که واره دی هرچا بیاموند له نفع
 طوطیان په گلستان کښی په خندا کیناسته جمع
 عجیبه تما شه ده سوات کښی نن صبا اختور ده
 د اورخ د سعادت ده بنیکل دور بختور ده
 وطن ټول چواغان دے حکم باره د سهر ده
 رنزا د قفقوسه ده هرچای بله ده هم شمع
 طوطیان په گلستان کښی په خندا کیناسته جمع
 راضی دی د غازی نه په بڼه شان سر قوموند
 په دور جهان زیب باند او باسی تل شکرونه
 فکری یوازې نه هر یو منصف وایي حالونه
 فیضیا به ئی په فیض سر هر څوک دی نشته منع
 طوطیان په گلستان کښی په خندا کیناسته جمع

طرح ۳

هر سړی موندل لویه برخه ستا د لاسه ده

هر سړی موندل لویه برخه ستا د لاسه ده
 د اصد احمانه، بلکه دا د عام الناسه ده
 هر موندل چا نه ده؟ هر وهر څوک دی؟ وایه
 بل په ضمیر او مظلومادی کوم ځای؟ خایه
 کښی په کوټ او کوټ حال احوال، نه چه دورایه
 توره د انصاف تیره زیاته د الماسه ده
 هر سړی موندل لویه برخه ستا د لاسه ده
 لکه د اکبر د سوات پتا باند روښانه شه
 لکه د لښان اوچت ئی دومره زړه چه ده چانه شه
 د اقبال د چا د چه محفوظ د هر خزانه شه

دالمال ددے دچہ منکول پستالپاسہ دہ
 ہر سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ

نن دقام د پارہ دلہہ ہر جائ اسکو لو نہ دی
 نور د ترقی ہم ستاد ورائد اسکیمونہ دی
 ہر خوانہ موجود ستاد تعمیر بنہ مثا لو نہ دی
 دے داحقیقت، ہسے خبر نہ دقیاسہ دہ

لے
 ہر سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

لاس پہ نام ولای فکری دعاء ستاد اقبال کوئی
 مراد دستا حاصل شی پہ دارین کبیں دغہ سوال کوئی
 تہ چہ رہبری کوئے تفصیل ئے د اجمال کوئی
 تاگو یا آغستہ چتر خونہ د الیاسہ دہ

ہر سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ

سسسس

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دقیقہ شی

پہ لے م یو باغ دے پکین تل چہ وی بھار
 آزاد ور پکین کوئی بکبلان کوئی چغاب
 ہونہ دہ د جنت امن آمان پکین بسیار

المان ئے خبر دار د زمانے دے پہ اسرار
 جنت بہ وایم سواتہ کہ جنت پہ سرین شی

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دقیقہ شی

نہ نہ دہ د جنت زیب و زینت لوی بے شا نہ
 قدرت پکین جوہر کوئی مناظر دی لا بیا نہ
 غدی بی کل، غوتی پانے ہم ناچ کوئی د خانہ
 آواز د طاہرانو اوریک شی د ہر خوانہ

احوال او گورو را شه چہ حال دتہ تسکین شی
دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

نظیر د جنت بسکے دستواز مکہ نامدار
طوطیان پکنی چغار کوی بے خوفہ لہ آزار
دادور مجتور دے دی ہر توک شکر گزار
خزان د مولی دور لری دے چمن گلزار

پہ امن د آقاو د دے ہر یو مکین شی

صد شکر د اکبر دے چہ پہ امن کن اول یو
د قحط کش مکشہ بچ د ہر قسم غوبل یو
اقبال د جہا زب دے منظم او مدلل یو
د علم پہ زبور سہ فکری! بندہ مکمل یو

حافظ د غازی محبوب الہ العلمین شی
دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

(عبدالملک فکری، تندو ڈاک سوا)

من الشعر آء جنابنا غلے شیر محمد خان
صاحب مینوش تر لاندی (صوابی)

طرح مے

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

ہزار محلے دشمن کے بے باکہ نکتہ چین شی

ہلال چہ د خودی چہ کمال سہ قرین شی

ہمال د قاہریا بے ہلہ ستور د جبین شی

د وخت پہ کوتہ کنی د سلیمان ہنہ نکین شی

پہ تخت د حکومت باند فائز پہ بندہ تمکین شی

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

یقین چہ در محکم شدہ نوحوت تر نہ جو رہی
 چہ پاک در شدہ قوت نوحومت ترینہ جو رہی
 چہ نیک در بصیرت شدہ، عدالت ترینہ جو رہی
 کہ دروغ در وہ سیرت نوحجاعت ترینہ جو رہی
 پہ ذات در جہان زیب کن بہ داکل در تہ آیین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی بہ رشتیا کہ دیقین شی
 پلاس کن در قلم در مقدر وجود کتاب دے
 دروند پہ سمندر کن در آسمان فقط حباب دے
 پہ سترگو در مؤمن کن در ادراک جہا سراب دے
 در دہ او در حق مینہ کن در یرنہ غوندہ حجاب دے
 اوچت شی دا حجاب چہ چہ روح در شاہین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی بہ رشتیا کہ دیقین شی
 در سوات در والی کار واپہ تعمیر در زندگئی دے

ہمان در تصور کنی در تفسیر در زندگئی دے
 ہما در سراپا وینہ نوحقیر در زندگئی دے
 بہ ہم و فراست کنی در تدبیر در زندگئی دے
 نظام پہ حکمی در بنہ سیرت سنا سنکین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی بہ رشتیا کہ دیقین شی
 بہ غارہ در مینوش کنی کہ داطوق در خدمت دے
 در او در والی صاحب نشان در محبت دے
 در وہ در لازم بہا در قول عمر صفت دے
 مک چہ چا حلال کوہ نودا عین شرافت دے
 کمال در حسن ہم در داکہ گور چہ نمکین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی بہ رشتیا کہ دیقین شی

شیر محمد مینوش تور لاندی، صوابی

بنا علی احمد جانا نشتر علیک را سوا
من حیات

طرح ۱

یوزہ یوازے نہ یہ دے باند خوشحال

دلشاد کرجی آزادشہ ہر نفر چہ دجنجالہ

یوزہ یوازے نہ یہ دے باند خوشحالہ

خوشحالہ تول وطن در بپہ کوم عظیم دے
پہ دور جہازیب کنی چہ مونبر خوشو دسیا

شکر بیا پرے شکر چہ پھر ستہ لہ ک ذات شد

معراج د ترقی جو نر نصیب د ذوالجلالہ

پسنتو نہ راشہ گورستا وطن خرنگ جنت دے

واورہ درتہ وائی دھمکل زبا د حالہ

روح د ترقی چہ د ذات پہ مخی بیاموند

کری ہر نفر لکہ سور ما جو نر د خیالہ

عزت د کہ عظمت کہ د دولت د جہازیب

راحت و مسرت دے و صو تا کڑہ د اقبالہ

ماور د خوگ وطن تہ کہ خوگ کید ٹنکہ وائی

طالرشہ پہ دولت د خیل وطن د لایزالہ

پہ در کنی د خالق بہ د نشتر وی د عاداتل

آشنا کڑہ مونبر د خوگ وطن د تنک د لوی کمالہ

طرح ۲

ملو طیان پہ گلستان کنی پہ خندا کینا ستہ جمع

نو تہ نیمہ شبہ کنی جہازیب بلہ کڑہ شمع

ملو طیان پہ گلستان کنی پہ خندا کینا ستہ جمع

اَوْ چَتِ کُوهِ خُوکِ رَاکِ پَسِ شَرَعِ شَوَنُوتُونِ
 مَائِلِ شَوَه دَهْرُ مَلِکِ دَهْرُ وَطَنِ نَه وَتِه سَمَعِ
 زَاغَانِ کِه خَا پِیَرِکِ وُو رَوَانِ کِلِ شَوَنَا مَرَادِ
 رَنَزَادِ جِهَانِ زِیْبِ کُوهِ لَه دَوَارِ وِ قَلْعِ قَمَعِ
 خُوکِ وَطَنِ جُمُونِ بَه دِ جَنَتِ نَه یُو حَسَابِ شِی
 دَرْدِ لَا یَزَالِ نَه دَنَشْتَرِ شَوَدَا سَه طَعِ

طرح ۳

هَر سَرِی مَوْنَدِ لَو یِه بَر خَه سَتَا دَلَا سَه دَه
 فِضَادِ کُومِ سَتَا چِه نِنِ پَسِ جُمُونِ بِلِیَا سَه دَه
 هَر سَرِی مَوْنَدِ لَو یِه بَر خَه سَتَا دَلَا سَه دَه
 سِیَوْتِ دَفُوشْتُونِ فِیضِ دَنَمِ نَه مِ آ قَا حُ
 حَسِیْنِ چِهْرَه دَر کُوهِ لَا یَزَالِ عَجَبِ دَنَا سَه دَه

سَوَاتِ دَکُوهِ کُوهِ خُوکِ قِسْمَتِ چِه دِ اَصْلَاحِ کُوهِ
 سَرِکُنْدِ مَوْنَدِ تَقُولُوتِه زِیْبَالِه بِنِجِ حَوَا سَه دَه
 وَطَنِ دِ پَسِنْتُونِ چِه پَرِ رَشْتِیَا سَرَه جَنَتِ کُوهِ تَا
 دِ حَالِ ژِبَه کُوهِ یَا دَهْرِ چَمِنِ پَرِ دِ اِحْسَادِ سَه دَه
 اَسَادِ پَسِنْتُونِ دِ وَطَنِ زِیْبِه اِجْمَانِ زِیْبِه
 سَدَا دِ مَر حَبَادِ پَرِ کُوهِ دَارِ دِ چِیَوْرَا سَه دَه
 طُوطِیَانِ لَه دِ چَمِنِ بَرِ دِ تِلِ سَتَا یِ پَرِ نَغُوسَه
 مَنُوسِ زَبَادِ زَاغِ دَه چِه حَرُومِ لَه دِ سِیَا سَه دَه
 هَامِ نَه پَسِنْتُونِ دَر تِه قَائِلِ چِه پَرِ اِحْسَانِ شَه
 بَرِ کَامِیَا نَه شِی ثَابِتِ جُمُونِ دِ قِیَا سَه دَه
 اِ جُمُونِ سُلْطَانِ مَبَارِکِ بِیَا مَبَارِکِ دِ شَه
 وِیْنَا دَنَشْتَرِ دَا دَه چِه سَرِکُنْدِ لَه قُطَا سَه دَه

طرح ۱۵

دروغ نہ دی رشتیادی پر رشتیا کہ دیقین شی
 پستون بہ خوارشی خنکہ چہ بادشاہ دے آمین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی پر رشتیا کہ دیقین شی
 نیم ریا کار بچان نہ خوئی ریا کارشی بل
 حای دریا کار بہ پہ آخر کبی تحت ترین شی
 کیدہ لہ قدم حماد سوات پہ زمین کبی تہ
 گورہ کائینات چہ خوک وطن حماد آیین شی
 دے ددم قدم د عالیجاہ بلند شہر جو
 زیات بہ لہ د حالہ استقبال جو بزرگین شی
 آباد لہ خاوند حکمران جو بزرگ سوات
 بہ سوال د کشتتر لہ فرشتونہ ہم آمین شی
 احمد جا نشتر سکند علیگرامہ سوا

سہاغلے مولوی ضیاء الحق صاحب

علیگرامہ سوا

طرح ۱۶

یوزہ یوازے نہ میہ پہ د باند خوشحالہ
 ہونہ تل حکمران او سے اے شاہ بلند اقبالہ
 شوک د بھہ مند کولہ خیل جو اولہ نوالہ
 نول ستاد عائی کوی کہ شوک لوی د کھورسا
 یوزہ یوازے نہ میہ پہ د باند خوشحالہ
 چوہے پھ حای جو بزرگ پارہ مدر سے کوی
 خولہ دھہ سپی د علمو نوہر سے کوی
 معور د کوی کل واپہ دھنر او د کمالہ
 یوزہ یوازے نہ میہ پہ د باند خوشحالہ

داهغه افغانان دی چه پیشه ئی شریشت و
 له رور اوله عزیز سړی بغض و عداوت و
 بل کار به له دوی نه وې له جنګ اوله جداله
 یوزه یوازې نه یه په د باند خوشحاله
 اوس ناست دی په آرام سړکوی عیش و عشرت
 پیدا ئی یوله بل سړ دے انس او محبت
 ټول ستا شکر گذاردی خلاص د ظلم د جنجاله
 یوزه یوازې نه یه په د باند خوشحاله
 جاری په هر مقام باند ستا بحر د کرم د
 نن ستا په اهتمام سړ ټول ستوا باغ ارم د
 پاک رب د معمر په عمر نوح کړه نیک خصاله
 یوزه یوازې نه یه په د باند خوشحاله
 پوښتل حکمران اوسه اشاه بلند اقباله

په قدرت د رب موجود زمکه آسمان وی
 آواز په سارمین کنی جهازیب د حکمران وی
 د سوال جوړ قبول کړه پخپل فضل ذوالجلاله
 یوزه یوازې نه یه په د باند خوشحاله
 پاک رب د معمر په عمر نوح که نیک خصاله
 د ضیاء الحق دے ستا غلام خلقه بگوش
 د کړه له خپل لطف و کرم نه فراموش
 د داسه خاکسارانو پرورش کو د عاله
 یوزه یوازې نه یه په د باند خوشحاله
 هر څوک د بهر مند کړه له خپل جو اوله نواله

مولو ضیاء الحق، علیکرامه - ستا

بنا علی جنا سلطان محمد رضا منکورشاهی

طرح نما

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحالہ

داوی رحمت در بے پہ جہا دیو بے مثالہ

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحالہ

دنیا کن دھر قوم کے انتظام نشہ

ہیخ امن ممکن نہ دے بے امیر پہ جہا

دشاد بلکہ عدم دی چہ آمین وی د جہا

رحمت نوی فرشتہ خوب والی دے مثالہ

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحالہ

بے کوثر بے ریا تل دخیل قوم کو ی خد

روز غمخور د قوم د ترقی د یو پہ محنت

ای دے توینہ حکم رب پہ د غہ نیک خصلت

جلال کمال کے حکم د رب نہ بے مثالہ

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحالہ

مائد محبوب دستا دے جہان زیب پہ زہرہ سلیم

بانی دھ نیک کار دے بلاریب پہ زہرہ حلیم

مہول د عام الناس دے شرافت لری عمیم

صد آفرین پتاشہ والی ستا پہ افعالہ

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحالہ

روشنانہ شہ تارخ ہم د گل ستا پہ دوران

مائل ستاد انصاف حکم ہر شوک د جہان

در اصل بجاہد کے ذیل مذہب د کورہ روشن

قائد لقب د ستا صد را عظم کے بے مثالہ

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحالہ

طرح ۲

ملو طیان پہ گلستان کنی پہ خندا کینا استر جمع

۱ بارہ دسہرہ یونسیم د نو بھار

ملو طیان پہ گلستان کنی پہ خندا کینا استر جمع

۱ بارہ دسہرہ پنجم کاں جو نبرد عیش

۱ بارہ دسہرہ رحمت د اتاریخ جو نبرد عیش

۱ بارہ دسہرہ کواکب د اقبال جو نبرد عیش

۱ بارہ دسہرہ رحمت د جہان زیب د ہر دینار

۱ بارہ دسہرہ یونسیم د کل بھائی د پہ طمع

۱ بارہ دسہرہ جہان زیب رب پہ عادل باند کوی کھن

۱ بارہ دسہرہ ظلم لایہ نین پہ سوات شروع د فہر

۱ بارہ دسہرہ زنجور د قوم د تل ظالم تہ کوی قہر

۱ سوات یو گلستان دے تہ ہم گل ادھم شمس

۱ سوات دس دسہرہ مظلوم دے تہ سایہ د ہر شمس

۱ سوات دسہرہ رحمت دے تہ رہبر د ہر شمس

۱ سوات دسہرہ توام پشت و پناہ دے کشتیا دے مثالہ

۱ سوات دسہرہ یونسیم دے تہ باند خوشحالہ

۱ سوات دسہرہ رحمت دے تہ پرستار دیر پہ غلو

۱ سوات دسہرہ نیک محل د ہر مومن پہ زہر جو پشوع مومن

۱ سوات دسہرہ مفسد د زہر نہ حسد دورشہ ستاپہ چو

۱ سوات دسہرہ آرام دے تہ آرام دے مثالہ

۱ سوات دسہرہ مدام کومہ زہ مرزا سلطان

۱ سوات دسہرہ زوال کوی رب د عدل دامیران

۱ سوات دسہرہ جہان وی د اقبال ستور رو بنان

۱ سوات دسہرہ ملیح بشر جو نبرد الی دے مثالہ

۱ سوات دسہرہ یونسیم دے تہ باند خوشحالہ

سوال ته په درگاه د رب غفار کوه اے سلطان
 کل مخلوق د هم رنخا زيب د جهان
 د ترقی عروج د سوات دے د آسمان
 د اند د عدالت د به جاری لوی په جار
 د د بیا نه پر کل سوات د زیه خالی لوی د غم
 د طویان په کلسیا کنی په خند کینا سته جمع

طرح ۳۷

سری موند لے لویه برخه ستا د لاسه ده
 د صبا یی شوے چه رنخا د عام خاصه
 سری موند لے موند لے لویه برخه ستا د لاسه ده
 د رحمت لے نه تا فیض رسی هر چا و ته
 د رحمت لے چه جاری شو هر خوا و ته

د امن فرشته ده د رحمت د رب غفار
 د استوار امان د به رشتیا سته به غم
 د قوم د ملک د پاره شب و روز کوی محنت
 هم خوب او هم خوراک لے دے د قوم په محبت
 عاشق د اجهان زيبا د معشوقه خپل رعیت
 د راصل مجاهد د، د بدعت، شو سته لار
 د عام د خا و رته جاری ده د فمه
 ملیح د هم فصیح د جهان زيبا د هر بشر
 ناسخ د هر قبیح دے دل صفا دے په عنصر
 رو بیا نه پرے کل جهان د معطر دے منور
 اننقش فی الحجی لے په دنیا جو به یاد کار
 مقبول د عام و خا د مشهور د تول عجمه
 د طویان په کلسیا کنی په خند کینا سته جمع

زیب د کل جہان شوئے ذ زیرو نہ بالاف تہ

ابر د بھارے غنچہ زمکہ ستاد لاسہ د

ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ د

تہ باد نسیم ہے چہ مدام بھار د کلو ہے

خہ بنہ منقسم ہے چہ مدام بھار د کلو ہے

خہ بنہ منتظم ہے چہ مدام بھار د کلو ہے

ہر پستون شرف رتبہ موند ستاد لاسہ د

ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ د

تہ خوشبویہ کل ہے زیب د باغ او د جہان ہے تہ

تہ زیب د ور بل ہے سیال د نیشہ عالیشان ہے تہ

تہ قدر شناس ہے قدر مندہ قدر دان ہے تہ

تل عفوہ سناپہ مظلوم ستاد لاسہ د

ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ د

تل تہ مساوات دہر مسلم کہوئے د خان سرہ

نشہ عدالت کین تفاوت زیرو بالاسرہ

نکہ رب نظرد مرحت کوی لد تا سرہ

تہ مشعل د ستوائے رنہائی پر ستاد لاسہ د

ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ د

بارہ د سہر دے دا پنجمہ سالگرہ د ستہ

ہر ستر مسرور دے استقلال د دخیل ملک دجا

بخت د بار آور شدہ اجہاز زیبہ شہ تا بندہ ماہ

تل کوی دعاء سلطان مجمل چہ ہے د لاسہ د

ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ د

طرح ۱۱

دروغ نہ دی رشتیادی پر رشتیا کہ دیقین شی

تل ذیب ستا د جهاڊ، جهازیب که د یقین شی
د روغ نه دی رشتیادی په رشتیا که د یقین شی

اے سواته، ته صد ئے د ر شهور ستا جهازیب دے
محفوظ د امانت ساته د رب نه ستا د ازیب دے

تل خیال ئے تو کمال ساته زوال ئے ستا هر عیب دے

کمال ئے ستا کمال د کلام که د یقین شی

د روغ نه دی رشتیادی په رشتیا که د یقین شی

اے سواته، ته تاراج د تل د غیرو وے آماج

جے سر پرست تباہ برباد لکه د جاج

صد شکر دے مالک شو د خپل قوم د ملک د راج

سامان هم د عروج کمال په ستاجور بالیقین شی

د روغ نه دی رشتیادی په رشتیا که د یقین شی

ستا ورانه شیرازه وه، مکمله شوه هښیار شه

معمار د خپل قوم پیژنه ځان وځ ځوکه ښه بیدار شه
تعلیم صحت، تنظیم شه ستا نصیب شکر گزار شه

د الوی غچو ار همدرد ستا د والی د که یقین شی

د روغ نه دی رشتیادی په رشتیا که د یقین شی

حفظان بچاو د خپل عزت دولت که د مطلب وی

همدرد شه د سردار زیب د جهاز که د مطلب وی

د یوه د خپل قسمت ده، د پراختیا ط که د مطلب وی

ځان یوئ په سود وړیا ځوکه په ایما که د یقین شی

د روغ نه دی رشتیادی په رشتیا که د یقین شی

کمنام وے ته اے سواته تل د غیرو وے غلام

ظلمونه، بدعتونه، وران رسمونه ټول د قام

مالک د شریعت د سیاست شولے نیکام

مشکور به د احسان د خپل والی شی که یقین شی

د روغ نه دی رشتیادی په رشتیا که د یقین شی

دنیا ستا تما شکیرده ستاد عقل په نظام
 تل هوش عقل سلیم سانه دخپل ملک په دوام
 هلاک انکشت نمانشو د عروج په هر یو بام
 تل زیب ستاد جهان جهان زیبا که دیقین شی
 دروغ نه دی رشتیادی په رشتیا که دیقین شی
 ماهر د سیاست د جوهر رستم د زمانه
 قائد مؤید ستاد یو یادگار د زمانه
 قاسم فاتح د ستاد د بدعت د زمانه
 زوند نوم آبدی شه زیب د ستاد که دیقین شی
 دروغ نه دی رشتیادی په رشتیا که دیقین شی
 دراصل خیر الناس د داسرار مؤید د قوم
 رحمت د الله مؤید د پاره د قول قوم
 بشر د رب په فضل د غیبی رحمت د قوم

ماهر د سیاست عقل سلیم که دیقین شی
 دروغ نه دی رشتیادی په رشتیا که دیقین شی
 در شب و روز کوشش جاری د ستاد ترقی
 نه خه چه ستا اولاد له جوهر بنیاد د کامیابی
 د یولو نه ورسته د اوس شو د پند په سیالی
 اے سوانه خوش قسمت په خپل دین که دیقین شی
 دروغ نه دی رشتیادی په رشتیا که دیقین شی
 مازا سلطان به تل د رب په درکوی د سوال
 عزت ژوندون مدام ورکړی د خضر په مثال
 د امر د قسمت د ستا ساقی تل د زوال
 تل زیب د جهان په جهان زیبا که دیقین شی
 دروغ نه دی رشتیادی په رشتیا که دیقین شی

سلطان محمد، منگور، سوات

بناغله شیرضا چندا خو، سوات

طرح ۲

دروغ نه دی رشتیادی په رشتیاکه دیقین شی

تیاره کښ رنوا هله وی بنکاره چر عارفین شی

دروغ نه دی رشتیادی په رشتیاکه دیقین شی

تیاره توره تیاره وه چه لانه وه جکومت

نه علم نه ادب وه نه جا پیر نه شرافت

هر څوک ووې خبره د هژاو د حکمت

نه ډول وه د خلقو او نه د ازیب و زینت

همت او کړی مالیاړ نوم راو بوته هله شین

دروغ نه دی رشتیادی په رشتیاکه دیقین شی

همت د جهان زیب چه کړه د عدل ډیوه بله

پښتنه د خپل قام نه په دهر تکلیف کوله

فائده د رعیت به په هر وخت لستوله

مدام میوه د رحم په هر مقام کرله

اوس وایي ټول قومونه چه په شاد آفرین شی

دروغ نه دی رشتیادی په رشتیاکه دیقین شی

اوس وایي ټول په شوق چه د شاه پو و فادار

قایم د لوی تل د سلطنت پر ورځ کار

د اښک و وطن باغ شه په د باغ تازه چهار

رشتی وایي شیر خادام لفظونه د اشعار

راحي د دهر ملکه که څوک سیل نه شایقین شی

دروغ نه دی رشتیادی په رشتیاکه دیقین شی

شیر، چندا خو، سوات

بنا غلے خور مهر النساء صاحبہ بانو کو کاری، ستوا

طرح ۳

هر سري موند لے لويه برخه ستاد لاسه

هر سري موند لے لويه برخه ستاد دره ده
منع د عطاء نه د کهتر، نه له مهتره ده
بل چينه جاري د عنایت د له دفتره ده
هغه تره فائز چه اراده د لے له اخلاصه ده

هر سري موند لے لويه برخه ستاد لاسه

بلبل کوی نغی په باغ کین کوی په نخرو
قدرا اخیلی د نازه په رو رو راجی خارو

شر شور کوی طوطیان د دے وطن په سرده
داستا بنیکه دوران بنه زمانه په هر سري
هر سري موند لے لويه برخه ستاد لاسه

قومه خوشحالیکي چه نن باره د سمبر ده
والی صاحب په ده ورخه ایښود تاج پس ده
ده ورخه د خوشحالی حکم په هر سري اختر ده
خوشحاله نن عالم د خوشحالی پر بے قیاسه ده
هر سري موند لے لويه برخه ستاد لاسه ده

ستا بنیکه دوران د پړه مزه د غر یما نو دی
خاندی خوشحالی پری خوشحالی په مظلوما نو دی
سخت ورخه نن د ریاست په ظا لیم نو دی
رب د اجور در کړی داد عام خا الخاصه ده
هر سري موند لے لويه برخه ستاد لاسه ده

تا د علم جال په وطن خور کړه فیض رسانه
هر یو کار خیر کړه ته خپل قوم له مهر بانه

ستاد فیض عام نہ رعیت شہ قول شادانہ
 حکم در رتبہ پہ بادشاہان و کتب پیاسہ دہ
 ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد کلاسہ دہ
 حق چہ ستاد شکر نہ مہی ہخہ انسان نہ دے
 نہ محسن ہخہ چہ قائل در احسان نہ دے
 رب چہ ملکوے نہ شکرہ مسلمان نہ دے

ستادہ دعا گو حکم بانو چہ حق شناسہ دہ
 ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد کلاسہ دہ

مہر النساء بانو ، کوکاری ، سوا

بنا غلے پیر محمد خاصا دکی ، سوا

طرح ۱

زہ یوازے نہ یمہ پہ دے باند خوشحالہ

خیر یوازے ماد پارہ نہ خود عام دے
 ہر سر رضا دے حکم خلاصہ و جہالہ
 زہ یوازے نہ یمہ پہ دے باند خوشحالہ

نشتر دے خفہ در نہ ہینوک دستا پہ ملک کتب
 نور ملکونہ وائی چہ شو لاند ستاد جالہ

رعیت بہ لے خود فخر کوی چہ ستا غوندے شادی
 ہر سرے دلاند کپورہ پورہ دخیالہ

داستاد ترقی سوال چہ کوی پہ خامین دی تول
 بل تا غوندے شوک نشتر چہ دشمن کوی بے محالہ

د ستوا که حیوانا که جماداتی بول نارے وھی
عادل ہے تہ عادل اے والی شہادہ با کمالہ
پورے بہ وصف نہ کری کہ شروع پیر محمد خا شی
کہ تیر پہ دے وینا کاندہ اتلس نولس کالہ

طرح ۲

طوطیان پہ گلستان کبی پہ خند اکیناستہ جمع

طوطیان پہ گلستان کبی خوشی کری خند ید
د یو شاخ نہ کری بل شاخ تہ د نازہ جھید
تیارہ د خیرہ لایہ را غان حکم رمید
د دہ دھنہ تختی د بنما تو یہ د مع

طوطیان پہ گلستان کبی پہ خند اکیناستہ جمع

تیارہ د مملکہ لایہ پہ وطن آ بادا نی د
ویستی دی دوستانو د آرام زندگانی دہ

چہ بغض لوی زریہ کبی دیرہ زریاتہ نادانی دہ
قربان چہ لتاس کوی ورسٹی د عقل قمع
طوطیان پہ گلستان کبی پہ خند اکیناستہ جمع

وطن د دختن خنہ دو چند جوہر کہ فسقا د
خو شحالہ بہ وی ہنہ چہ کری تیر ساعت پہ یاد
نہ جہل شتہ نہ مکر نہ فریب شتہ نہ فساد
دارحم دچہ بلہ شولہ ستاد حسن شمع

طوطیان پہ گلستان کبی پہ خند اکیناستہ جمع

پہ ورخ د تا چپوشی خلق یوبل تہ مہشیر شو
د زمکے زیر کینو نہ د زمین سے تہ ظاہر شو
د چالاس کبی چہ خاک و دھنہ وارہ جواہر شو

تہ ہے سنگ فارس خلق بہ زر کوی طمع

طوطیان پہ گلستان کبی پہ خند اکیناستہ جمع

پہ فضل د اللہ دہرہ چارہ منتخب شہ
بالاد پہ شاہان کبی اے شاہ لوی منسوب شد

دے صاحب وطن واپہ بہ مثل د جنت دے
 خوشحالہ ترے ہر وقت تمام واپہ رعیت دے
 دعا دورۂ محو بندہ ہر یوکار دے سنگین شی
 دعا دورۂ محو بندہ دا دعا در رب قبولہ کبری
 خلاص دے پہ دین دنیا کن پاک اللہ دے نولہ کبری
 نیکہ دے غوث الزما دے پہ دعا دے رنگین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دقیقین شی
 نیکہ دے غوث الزما دے پہ سید شریف مزار لری
 تختی ترے دشمن شاہ جہازیب لاس کن تلوار لری
 شی د مبارک ہم مبارک دہمنشین شی
 شی د مبارک مبارک کی مونہ پکار دے
 وی پیر محمد خان دہاکی پاکہ راتہ لار دے
 دا دور د قائم وی ہم قائم د پرامین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دقیقین شی

پیر محمد خان دہاکی، سوات

بنا غلام محمد نوشیروا صاحب شاد پری

ریاست سوات

طرح ۱

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحالہ

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحالہ

خوشحالہ ہر انسان دے خوشحالی کوری کور پہ کور

بوراپہ سر غنچو د باغجو کو حی لور پہ لور

بلبل دہیرہ جوشہ خان لہ جو کہ تنگ متکور

بادشاہ چہ عادل راغے خلاصہ د جنجالہ

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحالہ

بادشاہ د عادل راغے پھر خای جو رشہ انصاف

د حق پہ سترگہ او گورہ بکین نشته خلا ف
 بیزہ شرح او بہ سکی تل پہ یو گو در کین صاف
 قلم شہ ناچارہ ستاد وصف د کمالہ
 یوزہ یوازے نہ نیم پہ د باند خوشحالہ
 قلم شہ ناچارہ ستاد وصف نہ سلطا نہ
 عادل ہے رحمدل ہے پہ غریبو مہربانہ
 رشیتین ظل اللہ ہے اے جمو بیزہ حکمرانہ
 بادشاہ دھر وطن شہ سوال کوم د ذوالجلالہ
 یوزہ یوازے نہ نیم پہ د باند خوشحالہ
 بادشاہ درو زمین شہ دعاء کیم شام و سحر
 تاریخ د تاجپوشی دے پہ بارہ د سمبر
 د اورح د خوشحالی دہ پونہ باند لوی اختر
 مرزا نو شیروان حکم پہ جوش کرجی د خیالہ
 یوزہ یوازے نہ نیم پہ د باند خوشحالہ
 خوشحالہ ہر انسان د خان خبر کہ د احوالہ

طرح ۱۲

طوطیان پہ گلستان کین پہ خندا کینا ستہ جمع

طوطیاں پہ گلستان کین پہ خندا کینا ستہ جمع
 شکر دے اللہ چہ د زاغانو لوشو طمع

شکر دے اللہ دے چہ د زاغان شو تار پہ تار
 پیدا چہ شہ پہ سوات کین د مظلومو مدد کار
 فضل پونہ و شہ د خالق غنی غفار
 د ظلم تیاری لایہ چہ رو بنانہ راغلہ شمع
 طوطیان پہ گلستان کین پہ خندا کینا ستہ جمع

تیاری د ظلم لایہ د نہائی شوہ پہ جہان
 موٹی د تل پس لری جمو بندہ حکمران
 د سوات د مکہ ہے جورہ کورہ خایستہ جنت نشان
 د حق پہ غوگو و اورہ د احماد پہ سماع
 طوطیان پہ گلستان کین پہ خندا کینا ستہ جمع

د حق په نظر او کوره د سوات په سرزمین
 حائے پجائی بیکل خایسته باغی په بنه آئین
 سوال م په درگاه کبی د رب العالمین
 خاوند لایزاله دشمنی او باسه قمع
 طوطیان په گلستان کبی په خدا کینا ستر جمع
 خاوند لایزاله دشمنان عی کوی تاراج
 ترخو چه وی ژوندی پسر دده لوی د تاج
 مرزا نوشیروان په محبت لکه دراج
 د خولے نه عی د جوشه پورته او ختله منع
 طوطیان په گلستان کبی په خدا کینا جمع
 طرح ۳۲

هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده
 شک پکبی هېڅ نشته دا خبره بے وسواسه ده

شک په د کبی نشته خا واده قیل و حال
 ظلم ستم زور وده هر سړی وده په جنجال
 چراته د سوات زمکه چراته داسه د ول حال
 لاند په قندیب چه وده د هر پیا اوس لپاسه ده
 هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده
 چراته وده قندیب سراسر جوړ وده همالت
 د خان ملک د لاسه دا وطن وده په زحمت
 فضل د رب وده ستا پور راغی حکومت
 اوس که فکر اوشی نظاره د کوز و پاسه ده
 هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده
 اوس که فکر اوشی نظاره دی لور پلور
 لاری مو تره درو حها هر سړی پکبی سور
 سر کونه مزین شو آبادی شوه کور پکور
 ژبه د قلم تیره کړی د الماسه ده
 هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده

ز به د قلم تیره کړې په هـ
تاریخ ته چه م وکاته وه باره د سمبر
هر سره خوشحاله کړی جوړ دے پرے اختر
مرزا نوشیروان خوله د چکه د سپاسه
هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه

طرح

د روغ نه دی رشتیادی په رشتیا که د یقین شی

د روغ نه دی رشتیادی په رشتیا که د یقین شی
آواز د صداقت چه وی د هر چا پر آمین شی
د روغ نه دی رشتیا د ماضی او کوره حالات
پوره به در معلوم شی حقیقت او واقعات
د عدل زمانه د خوشحالی ده نن په سوات
امن د آمان د خبردار د سامعین شی
د روغ نه دی رشتیادی په رشتیا که د یقین شی

امن د آمان د هـ هر سړ دے په آرام
سوات شه په مثال یوه توبه دار السلام
غازی ملت چه به خدمت او کړو د قام
په خپله به قائل شه که د زړه پاک د آئین شی

په خپله به قائل شه چه خبر شه په احوال
چو ته په دنیا کښ به پیدانه شی مثال
د ایم د وی قایم د وی داستوره د اقبال
قبوله که د عام په درگاه د رب متین شی

قبوله که د عام شی په در د پاک اکبر
مبارک د تا جپوشی وی نن په باره د سمبر
مرزا نوشیروان د ستاپوره نه شه دفتر
که لاند د نظر نه د تاریخ د سر مین شی
د روغ نه دی رشتیادی په رشتیا که د یقین شی

مرزا نوشیروان شاد پری، ستا

بناغے شیر افضل صا افضل

سید و شریف، سوات

طرح ۲۱

طوطیان پہ گلستان کبی پہ خند اکینا ستہ جمع

چہ بلہ ورتہ شہوہ د جہاز یبار خسار شمع

طوطیان پہ گلستان کبی پہ خند اکینا ستہ جمع

گلو نو ہر طرف تہ پہ بوستان کبی او کپ و زیب

حای پہ حای انصاف دچر تہ نشہ دے فریب

ہر حای امن آمان د پہ اقبال د جہاز یب

شمشاد ئے سلا فی لہ را حی د باغ رمہ

طوطیان پہ گلستان کبی پہ خند اکینا ستہ جمع

طوطیان ئے سلا فی لہ را حی د سر در و نہ

پاتے بہ حیران شہ کہ خبر شوے د قصو نہ

تیارہ د جہل و تے دہ د سوات د کنارو نہ

ہر حای خوشحالی دہ سالگرہ د ن شہرمہ

طوطیان پہ گلستان کبی پہ خند اکینا ستہ جمع

ہر حای خوشحالی دہ کل د کل سرہ سیالی کپی

سواتیان بے غمہ گرجی تول خوشحالہ خوشحالی کپی

خند د کما مت چہ حفاظت ئے دامالی کپی

عرومہ ئے پرائیج نہ د خوک د لطف د کر مہ

طوطیان پہ گلستان کبی پہ خند اکینا ستہ جمع

عرومہ ئے د درہ خوک تلے نہ دے

راغے چہ پہ خیال کبی خوک د دہ دے

شک وریکین نشہ ر حمد لہ نہ پورہ دے

افضل وائی سر مال د قرا باد د صفہ

طوطیان پہ گلستان کبی پہ خند اکینا ستہ جمع

طرح ۳۱

هر سری موند لے لویه برخه ستاد لاسه ده

کنډ نه يم په غوگو ما اوریدلې عام خاصه ده

هر سری موند لے لویه برخه ستاد لاسه ده

کنډ نه يم په غوگو د هر کس م اوریدلې دی

دوغ یمه په سترگو کارناغه ستا کتلی دی

سوات شولو گلزار چه ظالمان تر رب دیستلی دی

داسه ظالمان په مخکې ستاد خو خزی دی

ای د عدل ستوریه ما دیستل د اذ قیاسه ده

هر سری موند لے لویه برخه ستاد لاسه ده

ای د عدل ستوریه ستا پشان حکمران

چرا نه به پیدانه شی که چا تر کړی ټوک جهان

سناکې ستا پشان به پیدانه شی داسه خو ان

تاجداره ناموره رب د تل لوه شان دان

درجه در رب سواکوه داد عام د والناسه ده

هر سری موند لے لویه برخه ستاد لاسه ده

درجه به چه د یار د کړه بلند پاک سبحان

مالیار د هم الله لوه د سوات په د بوستان

دیر به وی کم عقله چه به تاي وی خفکان

حق تا به حقدار و تقسیم کړی په خه شان

هره فیصله ستاد یو بل لپا سره ده

د حق د فیصله دی پرې قائل بهر ملکو نه دی

خکه اے سلطان بهر خای ستا صفتونه دی

بنیک د نظام د خای په خای شنه چمند و نه دی

لاړه تیاره کی بل په هر خای مشالونه دی

افضل وای عمر دیر شه دارنر استاد اخلاصه ده

شیر افضل سید و شریف سوا

دے چه خدای بادشاه که، شمع زار دهنه کاله
 یوزه یوازے نه یه په د باند خوشحال
 دے چه خدای بادشاه که په باره د سمبر
 لرے ده یو دم که د عدل قام ته ور
 موسم د پسرلی شه شو خلاص بشکاله
 یوزه یوازے نه یه په د باند خوشحال
 خاوره یو شزر سو، کانوی یو لعون نه شو
 جو په تریه قضا قسم راشه دینه محالونه شو
 خانے حکمران دوی دا بلند اقباله
 یوزه یوازے نه یه په د باند خوشحال

طرح ۱۲

طوطیا په کلستا کښ په خند اکیناسته جمع

بناغله خان صا منگوره سوات

طرح ۱۳

یوزه یوازے نه یه په د باند خوشحال

یوزه یوازے نه یه په د باند خوشحال
 هر انسان چه وینم کوک کمر خياله
 سوره سمبالیکي، قد د صنو بروینه
 راشه تماشه له، ته د قام رهبر وینه
 داریب د جهاد د، چک د کماله
 یوزه یوازے نه یه په د باند خوشحال
 دارحم چه او شه، پونکه په سحر کښ
 کل شه دا کلاب، په باره د سمبر کښ

طوطیان په گلستانا کښې په خندا کیناسته جمع
 ملک ټول بهار بهار شه، شوه بل د عدل شمع
 چه کوم وخت په چمن کښې د طوطیانو شه چنغار
 سره ځان له جوړه که عجیبه خټک سنگار
 د عدل خوشبویي شو بلبلا راغله په طمع
 طوطیان په گلستان کښې په خندا کیناسته جمع
 روانه خوشبویي د عدل شوه د شهر یا
 په باره د سهر کښې تاج پسر چه که تا جدار
 غک د اختر اولکید د هر سړي په سمع
 طوطیان په گلستانا کښې په خندا کیناسته جمع
 هر سړي خوشحال شه چه شه دریم اختر
 شرح عدل انصاف شه لږ شه د عدل ور
 پوره خوشحالی شو د هر جا وچه شوه د مع
 طوطیان په گلستانا کښې په خندا کیناسته جمع

د اعدل انصاف نشته نن په زمانه
 لوی وایه حمونزه شو په عقل پیمان
 اء خان قصابه هر څوک پو شو په بلع
 طوطیان په گلستان کښې په خندا کیناسته جمع

طرح ۳

هر سړي موندل لویه برخه ستا د لاسه ده
 هر سړي موندل لویه برخه ستا د لاسه ده
 جهمده د ترقی حمونزه په ټول بها د پاسه
 ستا په همتو لوسته لوړ حمونزه وطن شه
 د سیالو سره سیال شه، بسکه هر گلشن شه
 دامهر بانی د هم د عدل د لباسه ده
 هر سړي موندل لویه برخه ستا د لاسه ده

رنگ رنگ ترقی و رکوع قامله ملک زیبا شده
 به باره دسهر کنی دهر چا حق ادا شده
 راغله دافشه هم د سنه یو کم پچاسه
 هر سری موندله لویه برخه ستاد لاسه
 داکار به اتفاق او شه ستا به نیک خصلت
 تل به ته کامران یه چو وی د ا صفت
 د معلومه شو موخه هغه وخت د قیاده
 هر سری موندله لویه برخه ستاد لاسه
 د خا خا قصابه ستا چه خور که توان وی
 صفت به دپه خوئی کنی دخیل عادل سلطان وی
 و تله داکو یو د سختی او د افلاسه
 هر سری موندله لویه برخه ستاد لاسه
 طرح

دروغ نه دی رشتیادی به رشتیا که دیقین شی

دروغ نه دی رشتیادی به رشتیا که دیقین شی
 چه د عادل انصاوی جهانه یو رهین شی
 شهر شایر وطن وه جوید ظلم یوسنکار وه
 یو دم یه صفا که چه عادل یه شهریار وه
 لیدک د عزت و نوسنکارین به هر جین شی
 دروغ نه دی رشتیادی به رشتیا که دیقین شی
 خیل حمونه ملک د خیل پر حکمران لرو
 بقول شکر گذار یو چه داسه رنگ سلطانه
 هغه ملک به لور شی چه شر پر خیل مکین شی
 دروغ نه دی رشتیادی به رشتیا که دیقین شی
 دده به برکت حمونه لار شه جهالت
 به باره دسهر وطن ته راغ دپو راحت
 داوی خا خا قصابه لوی دایه یو حسین شی
 خا خا قصاب - منگوره سوات

بناغی دلاور خاصا دایگی

ریاست سوات

طرح

یوزہ یوازے نہ نیم پے دے باند خوشحال

یوزہ یوازے نہ نیم پے دے باند خوشحال

خوشحال رعیتیا دستا پے عدل و حضوری

یوزہ یوازے نہ نیم پے انصاف د صاحب گرم

مستی قول رعیت کوی دھر قسمہ چہ گوری

پردی مال تہ کاتہ دی دھر جا پے ز پیکن شرم

غنیاء داره سواتیا شو، لہوی د دولت لوری

انصاف د شاہ ستا اکہ داکوانو خاطر نرم

اکثر صاحب مال شو زکوانو نہ ئے خیل زوری

مخلوق تعلیم یافتہ رعیت دیک شہ د کمالہ

قائم د د ا انصاف وی خزانہ پے مشکور دی

قائم د حکومت وی خوچہ وی دنیا آ باده

پلاس د د شاہی د صاحب د از نخیل محکم وی

بھار د حکومت د خدای ساقی د غم د باده

دادور د کلو نو د پے د کلشن ہر دم وی

د بدب د د شاہ تل وی داد بدب دستا حیا د

حیا د اجمو نیکہ پس شب و روز ہر دم وی

نیکہ د غر یبافوئے دستا شرم خیالہ

د ازہ یوازے نہ نیم پے د باند خوشحالہ

حکونہ معتمد د شاہی پے ہر دستور دی

خوشحال رعیتیا دستا پے عدل و حضوری

حکونہ دی ستا حاشہ د حکم اے سلطانیہ

معنی لکه د متن، متن و ی چه د معنا نه
 مسکن د ستا گلشن شی، د گلشن نه ته شه ځوانه
 تر څو چه دا دنیاوی ته محفوظ شه د دنیا نه
 کشتن د ستا تاجداروی چه تاجدار شی د هر شانه
 ایمان د سلامت شه، سلامت شه د ایمانه
 دشمن د رعیت د هیش ستاوی به بحاله
 ستاج د د ټول ستا رعیتیا په تامل وړی
 رعیت راضی به د دے چه د تاپرے نیک خیالات د
 خیالات د د نیکي همیشه ستا د قوم پسر وی
 ظلمونه ستا په نیک فهم د خوار و پسر فقط دی
 بر د خپل نیکه د همیشه د تار هبر وی
 حقوق د عدالت ستا د په هر وطن کښ زیات وی
 دا نیک د قاف تر قاف مدام ستا د بر نه بروی
 تر څو چه د لا ور غمکین محروم نه وی د قاله
 د هغه د داسوالونه تل په در کښ د غفور دی

طرح ۱۱

طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع

معوره پرېنده د ستا په ملک کښ په شمردی
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع
 معوره هر آشیاء ستا په ملک کښ په خندا د
 محفوظ امن آمان پکښ چلیدی د هر قسمه
 موسم د پسرلی د ستا په خدمت مدام پیدا دے
 اقبال د شاه ستا بد خواها کړه بهر د رسمه
 کل هر وقت بلبلوته د ناز په نډا دے
 خوف ووت د کلونو د خزانه د جان جسمه
 شبهم غوټی غوټی لېبا د کار و مقرر د
 طوطیان او بورا گا خوشنود پکښ کیناسته جمع
 طوطیان او بورا گا په ستا کښ د حکم معتبر دی

موسم په عدالت په سوات کښې هر زمان گلزار دے
 د خوف نه نه خزان خفقان ژړنګي کور وگردي
 حيران جوړ وطن ته ټول کابل او قندهار د
 موسم پرې معتدل گرهي ښځي سم برابري
 آبي د سوا هر کله په نیک فهم د سر د اردے
 چمن چمن چمن د یورپ څخه بهتر دي
 مخلوق د هر وطن د لته شاد اکینا ^{سته} جمع
 راجي د سوات لید و له د هر قسم مخلوقات
 والی صاحب د سوات نام منور که قاف تر قافه
 حافظ د سوات ایستلی بد خوا هاندی د هر بات
 منسو خه ظلم زور شر آن د هر قسم اسرافه
 رهبر د غریبانو د اسلطان دے عالی ذات
 گواه پرې ټول عالم دے چر حای کښې د انصافه
 مشتاقه دیر عالم د سوات شاعر دل گستردي
 بد خوا د شاکه سوات کوشه جدا کینا سته جمع

دا دور د مدام وی په قسمت د حکمران
 شاهي چه د اول آخیره وی د ټول اولاد
 گلشن گلشن د سوات چه راهی وی پړ طویان
 طویان او میلانه بکښې او سپړی خاد و ښاد
 و اصف چه د لا ور غمکین پړ پچیل لسان
 دا د ټول د د سوات وی په والی صاحب آباد
 کلو نه دولس میاشته په باغچو کښې معطر دي
 زاغان تر به ارم کښې په سودا کینا سته جمع

طرح ۳

هر سړی موندل لویه برخه ستاد لاسه

خومر سائلانو اراده چه د کوم کار کړي
 هر سړی موندل لویه برخه ستاد لاسه

خویش سائلان و اراده چه دولت و کرم
 قول همنه مایه شو پکنی یو پاتے عی و م نه شه
 وایه فقیران و افسانه د شهرت و کرم
 پاتے یو سائل په سوات خوار چاته په نوم نه شه
 داد تقسیم برخه په جمعه کنی حرکت و کرم
 هر سائل سخی شه نام هرگز پاتے دشوم نه شه
 حکم په یورپ اشیا د سوات نامی اظهار کرم
 چترے پس د بادشاهی لمن لباس ده
 داد شام ثانی په سوات کنی بل چه دویم شام جوړ شه
 حکم دیر عالم پکنی د هر خای متا شه کوی
 داد سید و لغوث په فرمای د اسلام جوړ شه
 سوات که د من په هر وطن کنی پلوشه کوی
 هر رنگ طالبان پکنی د هر علم انجام جوړ شه
 هر رنگ ملنکان پکنی په هر رنگ نشه کوی

هر رنگ غنچه و ر پکنی هر رنگ بهار کرم
 هر رنگ باغچه پکنی د هر ثمره قیاس ده
 هر رنگ هنر پکنی د چین او د ختن شته ده
 هر رنگ نقاشیان پکنی قابل په امتحان شته ده
 هر رنگ فیشن پکنی تیار د هر وطن شته ده
 هر رنگ فیشن ساز یعنی تیار په هر ملک شته ده
 داد سوات شاه د هر بنده شه گفتن شته ده
 دایه د هر قسمه نن په سوات کنی قابلان شته ده
 داد مهوری د سوات اصحاب دار و مدار کرم
 حکم د بد به د سوات تیر خود د الماس ده
 خود به ترقی د غه د سوات نام عجیب کوی
 مل چه پاتے په نیکه خیل تا جوړ د هره باب ده
 تل د سوات سلطان رای د دوستی د خوار غریب کوی
 ده د عدالت خنجر و یستل د نقا به ده

ہم نے پرورش کوی ہم نے غور و طبیب کوی
 ہم دے نیکو کار او نیک کردار دہر حسابہ د
 داسے نیکہ برخہ چہ د قوم سہ تاجدار کیت
 برخہ جہا نگیری نے رسید د والناسہ دہ
 نامہ نے ج آو د الف ن ز ی ب جہترہ دہ
 فکر و رتہ او کوہ چتر عقل و رتہ خام نہ کوی
 جیمہ الف یوحای او د نون بیلہ خانہ غور دہ
 ز یوازے کور دے تی ب یوحای بد فام نہ کوی
 د اجہان خائستہ برخہ نے نام کبی مقررہ دہ
 نام کہ د حضور کو کر حروف نہ بے دوام نہ کوی
 د ا د صفت باغ کبی نوکری چہ کوم غمخوار کوی
 خونبہ باغبانی د لا ورتہ چپور اسہ دہ
 ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

طرح ۲

دروغ نہ دی رشتیادی بہ رشتیا کہ دقیق شی

تعلیم د عدالت عاقلہ تہ او کوی بہ سوا کبی
 دروغ نہ دی رشتیادی بہ رشتیا کہ دقیق شی
 تعلیم کہ د انصاف کوے اول پرے امتحان کوی
 داخل چہ سوا اول بہ سوا کبی نوم نے لندہ ا کے دے
 محصول سوا د حد د بنہ آگاہ تہ خیل خان کوی
 تپوس د میلہ نو د محصول دوئی تہ کار سپکے دے
 بہ ورخے پنچہ حکمہ پرے د عدل شاہجہان کوی
 اخلاق د بد فعلی بہ نولہ کبی خوند تیخ شملہ دے
 اختہ کہ حاحد کبی مسافر شہ بہ پنچات کبی
 بر باد یوژ وند دیاو بہ عیا کہ دقیق شی
 دروغ نہ دی رشتیادی بہ رشتیا کہ دقیق شی

درون چه میلانه شی په مزه دستا بهارته
مالیان د حفاظت د پارو وی ورته موجود
پولیس حفاظتی دی تقسیم شوی هر د یارته
چاقی د ستری مشی میلنوله ورکړی سود
نوکر کوی منجه د خدمتو نو خپل تاجدار ته
صاحب د نوکرانو نه جوړی د حیا بود
خو شحاله میلانه شی د هر قسم په غم قات کبی
کارونه په بی ریادی په ریاهه دیقین شی
روان چه میلانه شی په مهم کبی د سلام
مطلب په زړه داوی چه یو او کړه ملاقات
منشیان کړی د صاحب ورته د هر کلی کلام
اے خوانه نوم د او وایه چه تیرنه شی اوقات
ولاړوی ټول منشیان د میلنوته لاس پنام
ترخو چه میلانه کړی دا خپل نوم هغه ته ذبات

منشیان ټول شریفان د حکمران دی پخپل ذات کبی
په جی قربا لکیادی په لکیا که دیقین شی
نوم لیک چه مازاگان کړی زر عادل سلطان له ورکړی
صاحب د باوی کار د نوکرته زراو کړی آواز
فلاخه میلانه تشریف د زردننه مقرر کړی
میلانه په ملاقات لکه د کل کړی تن خیر از
حضور د هر کله قول د خو له ورته بهر کړی
هر شد غوند را ندرارشی لکه پیر چه کړی نوکران
احوال درته ښکاره کړه دلاور په د ایتا کبی
ښه واوره دا وینا په د وینا که دیقین شی
دروغ نه دی رشتیادی رشتیا که دیقین شی

رلاور غمکین واکي ستا

د ناظرینو په خلد کېن

خاص عوامو ته او بیا خاصو کر تعلیم یافته
او ادبی طبقه ته د ائینه معلومه ده چه خوښ
په ریاست کېن تر دغه حینه پورې داسه
یو ادبی شاهکار او د ترقی او دعروج
په حقله داسه یو مشاعره نه ده شوه
دا اوله مرحله ده چه هر کله حضور
غازی ملت والا همت فرمانروای
سوات دام اقباله د ترقی په بام باند
کما ینبغي د سوات ریاست پوزیدونکي
نښه او گوزوله، نو د ادیب، شاعرانو

په زړه کېن د خپل محبوب حکمران د محبت
جذب راغله، او د دغه خپل نیک محسن
د تحسین نه چپ نه شو پاتې کید نو هدا
حمو نږد ریاست ښاغلي محترم جناب
سیف الملوک صاحب صدیقی
(تحصیلدار دفتر حضور دام اقباله)
د ریاست سواو غیره ادیبانو صاحبانو ته
د مشاعرې پیغام ورکړه نو ښایان ښاغلو
شاعرانو خپل خپل کلام د پاره د شایع کولو
صدیقی صفا ته را اولیکه، اگر چه د بعضو شاعرانو
شعرونه د قافیو او در دیف په لحاظ او د بحر په
توازن سره نه خوری لیکن بیا هم صدیقی صفا د
هنوی جذب با تو قدر کوی او پخدا د ناظرینو کېن پشکو

تاسو روږ

فضل الرحمن فیضان عفی عنه حریر ښاغلی ملک صفا سوا

د عقیدت کلونه

راشه لږ او کوره ژدا د عقیدت کلونه
 لکه پور را بویه وه دا د صداقت کلونه
 نننئ وړخ د تاجپوښی چه د والی ضاده
 شو په پیشکش کښ ورته دا د حقیقت کلونه
 نن ادیبانو شاعرانو په اخلاص او خلوص
 حضور ته پیش کړه په د وړخ د محبت کلونه
 هر یو شاعر اظهار د دیر خوشحالی کړه د
 غازی ملت ته د والی کړه د عبرت کلونه
 وایی حبیب چه مونږ به نه یو دایام کار به و تل
 تل به باقی وی دا همونه د خدمت کلونه
 ښاغلی جناب حبیب الرحمن صاحب حبیب کالچ

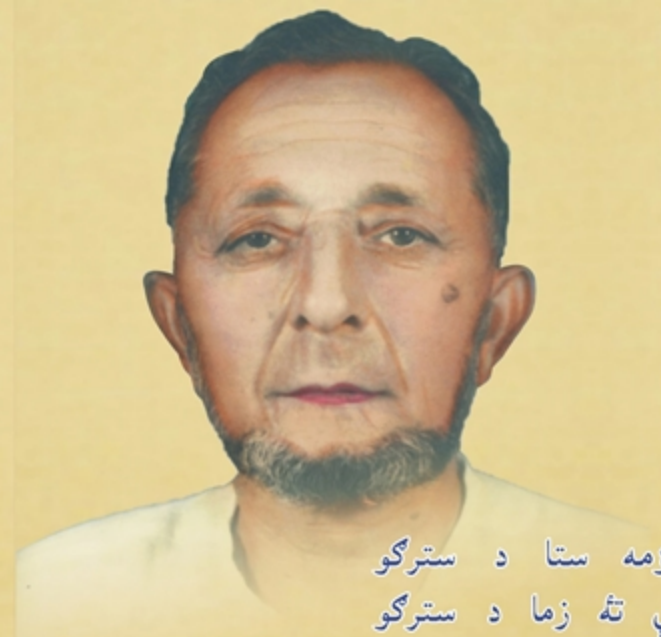
مظلوم ورته خند پری او ظالم کوی فریاد
د زړه په وینو تکی دا زما قلم لیکي

سېف الملوك صديقي

زما انتظار ستاد سترگو

زما انتظار کوم ستاد سترگو

سېف الملوك صديقي

زه انتظار کومه ستا د سترگو
ولي پناه شوې ته زما د سترگو

چې په گلونو د دنيا کړم نظر
مثال مې نشته د اشنا د سترگو
که په سلگو يمه يواځې نه يم
اوبسکې بهيرې د هر چا د سترگو
خومره بناسټ چې ستا په سترگو کښې وو
نشته نرگس او د لالا د سترگو
هر چا ته گورمه دنيا لتوم
نشته هغه چرته خدا د سترگو

صديقي خوښ دې په خلوت د دنيا
چرته به پټ شي د دنيا د سترگو

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library